

XXIV.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om det kongelige Theaters økonomiske Forhold.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Januar 1869.)

Udvalgets Flertal finder, at det foreliggende Lovudkast er et tjenligt Grundlag for en fremtidig Ordning af Statens Forhold til Nationaltheatret. Vel indeholder dette Grundlag meget betydelige Afgivelser fra den Ordning, hvorved Theatret har udviklet sig til den for vor hele Cultur saa betydningsfulde Stilling, som det i det sidste Aarhundrede har indtaget, og vi have derfor ikke været frie for Tvivl, om ikke den foreskænde Forandring vil medføre nogen Fare for Theatrets Fremtid. Men paa den anden Side have vi ogsaa godt kunnet see, at den paatænkte Ordning indeholder mange Spirer til Fremskridt, og da vi i det Hele have faaet det Indtryk, at de Arbejder, hvorpaa det foreliggende Lovforflag hviler, haade ere udførte med Grundighed og med en levende Interesse for Institutionen, og da de Mænd, som maae antages at have det nøieste Kjendskab med de særlige administrative og økonomiske Forhold, som findes ved det kongelige Theater, have taget Del i Arbejderne, og tiltraadt de Forflag, som ere fremgaaede af disse, have vi ikke fundet Anledning til at foreslaae indgribende Forandringer i det forelagte Lovforflag. Derimod er der nogle Punkter af mindre indgribende Betydning, i hvilke Flertallet er enigt i at tilraade en Forandring.

Det første Punkt angaaer det i Lovforlaget indeholdte System for Oplæggelsen og Anvendelsen af de Capitaler, der af Theatret skulle frugtbargjøres til Fordel for de Kunst-

ner, som ere antagne ved Contract paa et vist Aaremaal. Vi erkjende vel, at det for enkelte Kunstnere, som kun staae en kortere Tid i Theatrets Tjeneste, kan være fordelagtigt, naar de fratræde denne, at erholde en Sum udbetalt eengang for alle; men vi troe ikke, at dette for de Fleste vil være den heldigste Form, og vi frygte for, at det meget ofte vil blive Tilfældet, at den Sum, som en Kunstner længere Tid iforveien veed vil tilfalde ham paa en bestemt Dag, iforveien er opbrugt. Herved vil Lovforlagets Hensigt, ved Hjælp af disse Summer at skaffe de ældre Kunstnere en Livrente, som kan træde istedetfor Pension, let kunne forfejles, ja det vil endog kunne hændes, at en dygtig Kunstner ved denne Bestemmelse bliver forhindret i ved sin Contracts Udløb strax at afflutte en ny, hvilket kan blive til stor Skade for Theatret saavel som for Kunstneren. Det er ikke heldigt, at ved den paatænkte Anbringelsesmaade den for den enkelte Kunstner opsamlede Capital vorer saa langsomt, ei heller kunne vi bifalde, at han, naar Capitalen har naaet en vis Størrelse, ikke mere erholder nogen Fordel af de Indskud, der med Rette maae betragtes som en Del af Vederlaget for hans Arbejde, men at disse da tilfalde Understøttelsesfonden.

Vi troe derfor, at det vil være hensigtsmæssigere at opgive Tanken om at anbringe de Summer, som Theatret skal oplægge for de paa Aaremaal engagerede Kunstnere, saaledes, at der paa eengang ved Fratrædelsen